

РЕШЕНИЕ

№ 4876

гр. София, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5180** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ срещу решение № 1378 от 18.04.2022 г. по НАХД № 12443/2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № НП-85/05.08.2021 г., издадено от председателя на КЕВР, с което на [фирма], на основание чл. 206, ал. 2, във вр. с ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20353 /двадесет хиляди триста петдесет и три/ лева, представляваща 0,0055 на сто от годишния оборот за 2020 г., за нарушение на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ. Твърди се, че обжалваното решение е неправилно и необосновано. В съдебно заседание, касаторът, представляван от юрк. П., моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалваният съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който да се потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, представляван от Г. Т. и Ч. Д., служители в отдел „Правен“, оспорват касационната жалба, претендират присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** взема становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 1378 от 18.04.2022 г. по НАХД № 12443/2021 г., СРС е отменил НП № НП-85/05.08.2021 г., издадено от председателя на КЕВР, с което на [фирма], на основание чл. 206, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗЕ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 20353 /двадесет хиляди триста петдесет и три/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. В съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, като е изложил съобразени с доказателствения материал правни изводи, че е налице нарушение на чл. 42 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Тези изводи са правилни и изцяло се споделят от касационната инстанция.

Правилно районният съд е обосновал извод, че в настоящия случай, дружеството е санкционирано без да е посочена пълна правна квалификация на извършеното нарушение. Вменената за нарушена разпоредба на чл. 21, ал. 1, т. 23, предл. второ от ЗЕ, урежда регулаторно правомощие на КЕВР да разрешава извършването на сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие. Тук следва да се посочи, че производството по даване на разрешение за извършване на сделки е уредено в чл. 92 от Наредба № 3/2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Поведението на санкционираното дружество е уредено в чл. 92, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., поради което правилно СРС е достигнал до обоснован извод, че процесното нарушение следва да се квалифицира по чл. 92, ал. 2, във вр. ал. 1, т. 2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Това са относимите правни норми по процедурата за даване на разрешение за сключване на сделки, които водят или могат да доведат до нарушаване сигурността на снабдяването вследствие на задължнялост на енергийното предприятие, съгласно чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ. В издаденото НП обаче липсва коректно описание на нарушението, както и относимите правни норми, поради което правилно е отменено от районния съд. Непосочването на относимата към извършеното нарушение правна квалификация, бланкетното цитиране на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това, в какво се изразява изпълнителното деяние. Разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 23 от ЗЕ не съдържа правило, което обвързва дружеството с дължимо поведение, което след като не е било предприето да води до неговото санкциониране. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери

относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. Поради което обжалваното решение на СРС следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, и направеното искане от страна на ответника, съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1378 от 18.04.2022 г. по НАХД № 12443/2021 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране, да заплати на [фирма], юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.